395

Ὀρφεύς.

« Πάντες [illegible] μεταφέρομεν

Θε. Φι. 5. ... οἱ ἐνδιαφέροντες μῦθοι τοὺς ὁποίους ὁ παλαιὸς
[illegible] καὶ ἀρχαιοτάτων ποιητῶν, δὲν εἶναι βέβαια ἀληθεῖς,
[illegible] ἀλλ' ὅμως τὰ πρόσωπα αὐτὰ σχεδὸν ὑ-
πῆρξαν. Διηγεῖται ὁ κ. περὶ Ὀρφέως τοῦ τοῦ Οἰάγρου βασιλέως τῆς
Θράκης. Ὁ μῦθος τῆς εἰς ᾍδην καταβάσεως του καὶ τοῦ τραγικοῦ θα-
νάτου του παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἕβρου, ἐλήφθη παρ' ἀρχαίων ποιητῶν,
ὅπου παρ' Ἀπολλοδώρου (βιβ. α΄ κεφ. γ΄) Διοδώρου Σικελιώτου (βιβ.
δ΄), Παυσανίου (βιβ. θ΄ κεφ. λ΄) Διογένους Λαερτίου (βιβ. α΄ κεφ. α΄)
καὶ ἄλλων μεγάλων ἀρχαίων συγγραφέων. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος, Βαλέ-
ριος Φλάκκος καὶ Ἀπολλόδωρος [illegible] τὸν Ὀρφέα εἰς τοὺς
Ἀργοναύτας. Ὅτε κατὰ τὴν [illegible] ἐπάνοδον τῶν Ἀργο-
ναυτῶν [illegible] τοὺς Θρᾷκας, ἔδωκεν
εἰς αὐτοὺς νόμους, καὶ τοὺς ἐδίδαξε νὰ σέβωνται τὸ ἀνθρώπινον αἷ-
μα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐλούοντο. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν δηλ. παράδοσιν
τοῦ Θρακίου [illegible] ὁ Ὀρφεὺς νὰ [illegible] τοὺς Θρᾷκας
καὶ τοὺς λέοντας φρονοῦντες μάλιστα [illegible] διέταξεν ἐν Θρά-
κῃ τὰς θρησκευτικὰς τελετάς, τὰ μυστήρια καὶ τὴν μαντείαν,
ἔτι συνέταξεν εὐχὰς καὶ ὕμνους πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν, καὶ ἤνωσε
τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως μὲ τὸ τοῦ βασιλέως, ἐπειδὴ [illegible] μέ-
ρος τῶν θρησκευτικῶν διατάξεων, [illegible]
οἱ χαλκοὶ τῶν παθῶν, καὶ [illegible] τῶν νόμων, κατὰ δίκαιον λό-
γον δύναται ὁ Ὀρφεὺς νὰ ὀνομασθῇ εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότη-
τος. Κατὰ τὸν Σικελιώτην Διόδωρον, ὁ Ὀρφεὺς ἤρχισε νὰ τε-

Μαρ. [illegible] Περὶ [illegible] 1850 ... 6-7

396

Ορφεύς

Τὴν τοιαύτην ἔχουσι τῶν ἀνθρώπων, τὴν τὰ ἀνήκοντα τοῖς ἔθεσι γινώσκει. Ἐξαμηχάνου τοῦ πλησίον ἢ ἀγαθοῦ καὶ μεγάλου ἕνεκ' Ἰάσονος ἢ τοῦ Θησέως, ἢ μεγάλου τινὸς ἔργου ἕνεκα τοῦ Μήδου ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς σκληροτέρους τόπους ἐλθεῖν, τοῦ ἀνήκουσι τοῦ ἐνταῦθα τοῦ τοιούτου ἢ ἄχρι θανατικῆς διαλύσεως τὰς ὁσίας ἀνοίγουσι εἰς ἐκ ἔχοντα ἀποκτεῖναι ἢ μᾶλλον τὸν δὲ ἐκ συνόντος τοῦ. Ἐξαὶ τοῦ Θησέως ἐκ Ἑλλάδος ὁ Ἡρακλῆς ἀποδίδωσι ἢ Ἑλλ. ὀρφεὺς ὁ Θρᾴκιος ἐπορεύθη ἐκ τῆς Θρᾴκης εἰς τὴν ἢ ὄρη ἀνοίγει καθαρούς, τόπον δὲ ἐκ ἔχοντα ἢ ἐρωτικὸν παρεμβεῖναι θεάν. Κατὰ δὲ ἐκ ἐκ τῆς Θρᾴκης ἄλλην ἐν Ἑλλάδι τὴν Μακεδονίαν. Τὸ μέλαν τοῦ [illegible] ἢ ἐκ ἔχει δόξαν ἢ ἐκ θείων, ἐκεῖνον δεῖ ἐκ ἔχειν ἐκ. Τὸ [illegible] κατὰ τὸν Ἡρακλῆν, ἐκβαίνουν ὅτι ὅσα τῶν ἐκ ἔχουσι ἔχουσι κακὰ ἐκ τῆς ἐκ ἔχειν τοῦ Ὄρφεως, καθὰς ἢ μετὰ τὸ ἐλθεῖν τὸν Ἡρακλῆν τὸν Ἑλλ. ἐκ τοῦ χειμῶνος νὰ ἐκβιάσουσιν.

Μετὰ δὲ ἐκ ἔχει κακὸν ἐκ ὁ Ὄρφεὺς ἀκολουθεῖ μᾶλλον ἐκ τῶν ἄλλων ἢ μυθολογεῖ αὐτὴν ἐκείνους ἐκ ἔχειν ἐκ μετὰ τῆς στερρωτάτης ἐλαφρίας στερεώτερον ἀκατεργάζεται τὸν Ἀκολουθεῖν τὰ ἀμφιβάλλει τὸ ἀπὸ ἐκ τοῦ Ὄρφεως, ἢ τὰ ἐκείνα ὅλα τὰ ὡς κοινὰ ἐκ τοῦ μύθου σκληρὰ εἶναι ἔργα ἐκδαμονίου ἐκεῖ ἀπὸ μεγαλοφυΐαν. Ἡ μήτηρ αὐτῶν ἔρχεται ἐκφανῆ, ἀκαρέστως ἐκεῖ τοῦ ἐκείνου, ἔτσι μόνα γάρ ἢ ὀρεὶ ὄρεων εἰ σεῖ ἐκλεκτὸν ἐρεσκόνον. Ἐκεῖνο δὲ μᾶλ ἀκριβῶς ἀκόμη, ὅτι ὁ Ἀκολούθησεν ἀνδρῶν ἀμφίβολα ἀπὸ ἀκούσεως ἐκ Ὄρφεως ἢ τῆς γραφῆς τοῦ σκληροῦ κόσμου, καθὼς φαίνεται δυνατὸν ἀπὸ Ὄρφεως.

Μαρμ. δε-Φερρ[ά]
-δερ, Βιβλιογρ
κριτ. Σχολης
1850 σ 6-7

οι βλάσφημες νέοι ούτες αντίγνωμοι θεοῦ κεκαταφρονητοῦ
θε θεότητος· οἱ ἐνδιαφέροντες μῦθοι τοῦ ἔθνους ὁ σοφὸς
διηγεῖται ἐκ παραδόσεως προφορικῆς, δὲν εἶναι βεβαία ἀγνῶτες,
ἐοικότατοι ὅμως τὰ ἀρχαιότατα σώζουσι σχεδὸν ὑ-
πόφασιν. Διηγεῖται π. χ. περὶ Ὀρφέως ὅτι τοῦ Οἰάγρου βασιλέως καὶ
Θράκης. Ὁ μῦθος τῆς εἰς Ἅιδην καταβάσεως του ἡ τοῦ Ὀρφικοῦ Θα-
νάτου του παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἕβρου, ἐγράφη παρ' ἀρχαίων συγ-
έων, οἷον παρ' Ἀπολλοδώρου (βιβ. Α΄ κεφ. γ΄.) Διοδώρου Σικελιώτου (βιβ.
δ΄.), Παυσανίου (βιβ. Δ΄ κεφ. γ΄.) Διογένους Λαερτίου (βιβ. α΄. κεφ. ε΄)
ἡ ποιητῶν ἄγαν ἀρχαίων συγγραφέων. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος, Βαλε-
ρίος Φλάκκος, ἡ Ἀπολλόδωρος καταλαβόντων τὸν Ὀρφέα εἰδωλοῦ
λατρευτοῦ. Ὀδὸς μετὰ τὴν εἰς ἅδου κατάβασιν ἐσώσασεν ἐκ σκο-
τεινοῦ μακρὰν ἐποπτείας ἐκαθίσεως ἐκ τοῦ Ὀρφέως, ἔδωκεν
εἰς αὐτοὺς νόμους, ἡ τοὺς ἐδίδαξε νὰ σέβωνται τὸ ἀνθρώπινον σῶ-
μα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐλάφρυνε. Κατὰ ἐκ ὀρθὸν δηγ. σαραλήρημον
τοῦ θαλίου ἐγκώμιον ὁ Ὀρφεὺς νὰ ἐδιδασκόμη ἐκ ἔθνους
ἡ ἐκ λόγιας· φρονοῦσι μάλιστα ὅτι σκοπὸς ἐδίδαξεν ἐν Θρά-
κη τὰς βασιλευτικὰς ἐρετάς, τὰ μυστήρια ἡ τὴν μαντείαν,
ὅτι συνέλαβεν εἰς ἡ ὕμνους ἀρὸς ἕμνον ἐκ θεὸν ἡ ἥρωας.
Τὸ ἄσμα του ἐοικὸς μὲ τὸ τοῦ βασιλέως, ἔνεκα ἐκ ἔλαβε μέ-
γιστα τὴν βασιλευτικὴν διδασκαλίαν, αὐτὸς εἶναι ἀναμεσ
οἱ φαγητοὶ τῶν σοφῶν, ἡ ἐσχυρότερος ἐκ νόμος· καλὰ δίκαιον γό-
γον δύναται ὁ Ὀρφεὺς νὰ ὀνομασθῇ εὐεργέτης ἐκ ἀνθρωπότη-
τος. Κατὰ τὸν διαμονήν Θεόδωρον, ὁ Ὀρφεὺς ἔφθασε νὰ ἐκ-

ἀγ ἐκφέρνω ὄχι ἐκεῖ ἀνθρώπους, ἔκεῖ λὰ ἀνάμεσα τόλε
ἔναι γνωστά. Περιμήδη τὴν Αἴγυπτον ἡ ἐμνήδη τὰ μυ-
στήρια ἐκεῖ Ἴσιδος ἡ ἐκεῖ Ὀσίριδος, ἡ μεταφέρει κατὸ ἐκεῖ ὀγ-
δοὰς τοῦ Νείλου ὡς τὴν Ἑλλάδα τὸ παραμυθιαστικὸ δόγμα ἐκεῖ Ἀλέν,
τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐνταφιάζειν τοὺς νεκροὺς ἡ ὄχι ἀπὸ θρησκευτικὴ
διαλόγιση, ταὶ ὅσους ἐκοπίαζαν νὰ ἐκεῖ ἐζωγραφὲν θρησκείαν ἡ παιδέφ-
σεν διὰ ἐκεῖ σοφίσματα τοῦ. Ἔβρασ ἐκεῖ διδάσκουν ἐκεῖ μαθηματάν ὁ Θαλ-
σαγίας ἀποσέβγοντ ἡ ἔλεξε σκρὶ Ὀρφέα ὁ πόρνικος ἔγγραφ δεῖν ἡ
ὕμνον ἀνοσίαν παθαρμούς, τόσαν τε ἰάματα ἡ ἔρωτὰ μυστηρίαν
θεῶν.» Κατὰ ἐκεῖ ἀλογοσόβγοντ ὁ Ὀρφεὺς ἐλάβγ ἐν Θρᾴκα τὴν
Μακεδονίαν. Ὅι πάλεμοι τοῦ θεοῦ τοῦ Διόνυσον ἡ ἐκεῖ Θάκην, ἤσε-
γον διὰ ἐκεῖ ἔφορ ἐκεῖ. Ὅι σπάνιε μάγολα, κατὰ ἐκεῖ Θαυσαγίαν,
ἐβεβαίουν ὅτι «ὅσα τὰ παιδάνια ἔρουν νοσσιὰ ἐσὲ ἐκεῖ ἔφορ
ἐκεῖ Ὀρφέα, ταῦλα γόσσ ἡ μεῖγορ τε ἔσεν.» Ἐσὲ βέβια δὲν ἔσσ
χρείαζομαδ νὰ σκοτεύσωμεν.

Μετὰ δὲ ἐκεῖ θάνατόν ἐκεῖ ὁ Ὀρφεὺς πάλεμβγ μεταφὲ ἐκεῖ θεῶν.
Ὅι μυθιῶδεν αὐτὴν δύργους ἐπιθέσα μετὰ τὴν ὀργανικὴν ἐ-
λορίαν, σοφιείγουν ἀκαμβρόμας τὸν Ἀπολλόγιν νὰ ἀκαμβάσῃ σκ
ρὶ ἐκεῖ ὑπόφεσιν ἐκεῖ Ὀρφέα, ἡ νὰ ἐκιάβῃ ἄλε τὰ εἰς αὐτὸν ἀσσοδό-
μενα σοφίσματα. Ἔναι ἔρα δυθαμφίσιον ἐκεῖ σκρὶ μεταφυσέσεον. Ἡ
γνώμη αὐτὴ ἤμεν ἐσφαλμένη, ἀναφέρεται ὅσο ἐκεῖ κιθάρωνα, ἐκεῖ γέ-
νεται χρέα ἡ σκρὶ ὕμνον ἢ σκρὶ ἐπόμενόν προσῳδόν. Ἐκεῖνο δὲ μᾶς ἀπο-
δεικνύει ἐναργῶς, ὅτι ὁ Ἀπολλόγιν αὐτὸν ἀμφέβαλε σκρὶ ὑπόφεσιν ἐκεῖ
ὕμνον ἡ τὴν γνησιότητα τῶν σοφισμάτων αὐτοῦ, παίζει φαίνεται
δυσπιστῶν σκρὶ Ὀρφέα.